

Кафедра гуманітарних та соціально-економічних дисциплін

***ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ТА
УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ***

Тема 2.

*Історія України з середини **XVII** ст. до сучасності.*

Заняття 21.

Розвиток суспільно-політичного життя в незалежній Україні.

1. Українські Майдани **2004-го** та **2013-2014-х** років. Регіональний сепаратизм в Україні, його корені та причини.
2. Окупація Криму Росією та розв'язання нею війни на сході України.
3. Особливості сучасного та традиційні форми російського експансіонізму (на історичному досвіді).

НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНІ ЦІЛІ

- 1. Ознайомити і проаналізувати з курсантами політичні події в історії української державності, що увійшли в історію під назвою – Майдани. Розібрати процес втрати Україною своїх суверенних територій та розгортання військового конфлікту на Сході.*
- 2. Надати знання стосовно основних етапів і напрямків з зазначених питань, їх характерних рис і особливостей.*

Конституційний процес після прийняття Конституції, характеризується змінами форми правління і відповідними внесеннями у Конституцію.

З 8.12.2006 р. – по 01.10.2010 – Україна парламентсько-президентська республіка;

З 01.10.2010 р. – по 21.02.2014 р. – Україна президентсько-парламентська республіка;

З 21.02.2014 р. – Україна знову парламентсько-президентська республіка.

Водночас законодавча база, сформована в Україні, ще не забезпечує повною мірою потреб держави та суспільства в правовому регулюванні суспільних відносин, значна частина яких продовжує регулюватися нормами законодавчих актів колишнього СРСР, а деякі відносини, що виникли в останні роки, взагалі не врегульовані законами України.

Характеристика
багато
Мульти
полі
Н
4
Г

розвитку
кількість
ення
ровано
998 р.
отії.

180
20

8

політичних партій.

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

Партійна система, що склалася в Україні, характеризується наступними тезами:

- Жодна партія не представляє інтереси більшості населення країни;**
- Організаційною слабкістю партій;**
- Нестабільністю діяльності;**
- Слабкою ефективністю та виконанням політичних програм;**

Останньою тенденцією стало поширення утворень політичних блоків - як об'єднань на основі спільних політичних вимог та домовленостей.

Перше навчальне питання

Українські Майдани **2004-го** та **2013-2014-х** років.

Регіональний сепаратизм в Україні,
його корені та причини.

Мирне протистояння населення через президентські вибори в жовтні **2004** р.

В. Ющенко коментуючи події в осені **2004** р., визначив що «ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ» - це тактика опозиції під час виборів (публічний контроль і недопущення провокацій, проведення законних публічних акцій).

Хронологія подій Помаранчевої революції:

31 жовтня 2004 р. – Перші вибори;

22 листопада 2004 р. – створення Майдану;

28 листопада 2004 р. – збір керівників південно-східних областей у м. Северодонецьк для утворення окремих незалежних республік (прототипи сучасних ЛНР та ДНР).

26 грудня 2004 р. – Друге голосування.

«антиреклама» опозиції, – карта України, була розділена на три сорти:

- першим сортом була західна Україна;
- друго-сортним – центральна;
- третім – східна й південна.

Так! виглядає **їх** Україна

Україно, роззуй очі!

Жоден губернатор чи політик. Який був присутній в м. Северодонецьк, не був притягнутий до кримінальної відповідальності.

28 листопада 2004 р. – збір керівників південно-східних областей у м. Северодонецьк для утворення окремих незалежних республік (прототипи сучасних ЛНР та ДНР).

II Тур виборів Президента

“Помаранчева революція” це поєднання Стихійних збурювань, маніпуляцій масовою свідомістю й цілком усвідомлених і заздалегідь спланованих дій організованих політичних і суспільних груп, спонтанної цивільної непокори й продуманих тактичних дій.

Зрозуміло, у подіях **«помаранчевої революції»** більшу роль зіграли зовнішні сили, зіткнення інтересів Росії, керівництво якої обрало шлях державного авторитаризму, і західних демократій, насамперед США, що намагаються забезпечити профілактику тероризму й стабільність у євразійському регіоні.

Хронологія подій Революції Гідності:

24.11.2013 р. – Європейський Майдан;

30.11.2013 р. – наметове містечко мітингувальників розігнано спецзагіном “Беркут”.

01.12.2013 р. – новий Майдан;

16.01.2014 р. – прийняття пакету так званих «диктаторських законів»;

19-21.02 2014 р. – сутички між підрозділами МВС та цивільними, що привели до загибелі людей з обох сторін;

21.02.2014 р. - було підписано «Угоду про врегулювання кризи в Україні»;

22.02.2014 р. – президент В.Ф. Янукович таємно покидає територію України.

Сепаратизм (від лат. **separatio – відокремлення) – це прагнення окремих груп населення чи організації до відокремлення, відособлення; рух за надання частині держави права автономії або за її повне відокремлення й створення нової держави.**

Розвиткові сепаративних тенденцій сприяють:

- * - Наявність високого рівня тіньової економіки;
- * - Збереження значного розриву в рівнях соціального та економічного розвитку між окремими регіонами;
- * - Слабкість і тривала незавершеність процесу становлення статусу та компетенції центральних органів державної влади на Україну;
- * - Підтримка або розпалювання сепаратистського руху з боку іноземних держав, які претендують на певні території;

Друге навчальне питання

Окупація Криму Росією та розв'язання нею війни на сході України.

Питання Криму виникало у **1991-1995** рр. президент Л.Д. Кучма зміг опанувати ситуацію;

23 лютого 2014 р. –
16 березня 2014 р. –
проросійські мітинги, поява
ЗС РФ, референдум, втрата
АР Крим.

Причини втрати АР Крим Україною:

- * Невиконанням і порушенням Будапештського меморандуму з боку РФ;
- * Відсутність протидії з боку української влади на протязі **20** років створенню і дії проросійських організацій, впливу російського ЗМІ та культури на населення півострову;
- * Інформаційна і психологічна перевага над проукраїнськими ЗС та населенням АР Крим;
- * Скорочення ЗС України та ВМС протягом останніх **20** років;
- * Пасивна поведінка українського керівництва в Києві;
- * Блокада ЗС України в частинах «зеленими чоловічками»;
- * Недостатня захищеність військових містечок, відсутність караулів, правил застосування зброї;
- * Використання урядом РФ нестабільної ситуації в Україні в лютому **2014** р.

Стихійні проросійські виступи:

Відбулася серія акцій проведених за участі російських спецслужб у східних, центральних і південних регіонах України у березні-травні **2014** р., учасники яких виступали здебільшого за відокремлення півдня і сходу України та приєднання цих регіонів до Росії створення так званої «Новоросії», проведення референдуму щодо федерального устрою України, надання російській мові статусу другої державної та проти нової української влади.

Протистояння в Одесі **2** травня **2014** р.

В наслідок протистоянь загинуло **48** осіб, **247** було поранено, **6** з них загинуло від вогнепальних поранень, інші при пожежі у будинку профспілок.

Війна на Сході України

14 квітня **2014** р. був підписаний наказ «Про невідкладні заходи з подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України». **11** травня **2014** р. відбулися псевдо референдуми у Донецькій та Луганській областях.

За даними ООН, загалом від воєнного конфлікту постраждали вже **5** мільйонів чоловік, а понад **2** млн. людей вимушено залишили свої будинки, **1,2** млн. жителів Донбасу переїхали в інші регіони України, понад **700000** тис. переїхало в Росію.

Приблизна кількість загиблих з боку сил АТО що найменше **2673** з них з них **831** не в бойових умовах, біля **8000** бійців поранено.

Третє навчальне питання

Особливості сучасного та
традиційні форми російського
експансіонізму
(на історичному досвіді).

Підраховано, що від **XV** до **XX** ст. Росія збільшила територію у **57** разів.

В її історії протягом століть простежується головна лінія — російський експансіонізм.

Саме він повів Росію не до стабільності, не до національної консолідації та становлення громадянського суспільства, а до повсякденності, що характеризується екстенсивним розвитком, відставанням від Заходу, імперськими амбіціями.

ЗАКЛЮЧЕННЯ

Отже сучасна політична історія України представлена Майданами – це історія європейського вибору половини населення України, переважно молоді.

Проблема обидвох майданів – це відсутність позитивних результатів та кардинальних зворушень в державі. Результатом першого майдану став прихід до влади у лютому 2010 р. В.Ф. Януковича і поразка демократичних європейські орієнтованих політичних сил. Про поразку другого майдану або Революції Гідності поки зарано говорити, але втрата певних територій, війна, соціально-економічна криза, зубожіння населення, різке зростання корупційних схем – це є фактори, що можуть звести нанівець все що робили люди в Києві, за що вони гинули і за що гинуть наші вояки.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!